

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sponsvs Sangvinvm

Zachmoorter, Michiel

T'Antwerpen, [1641]

Meditatie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35954

de vrouwē aensprekēde. 13. stat, 199
op ons gheteekent onbehindert
houdende / moghen ten eynde van
u ontfanghen worden tot het aen-
schouwen van u miruelijck aen-
schijn inden hemel / om aldaer u te
loben met alle de Heplighen in al-
le eeuwen der eeuwen. Amen.

MEDITATIE.

Bereydinghe.

Eerste deel der Meditatie.

Als ghy nu (mijn ziele) u
verootmoedicht hebt inde
presentie van dien grooten Godt
(in wien ghy zijt levende / roe-
rende / ende ghesloten sonder daer
inder eeuwigheyt uyt te comen)
door het overdencken dat ghy alle
u sonden door sijn Goddelijcke
goghē ghedaen hebt / ende u ber-
weckt hebt tot liefde / door't aen-
dencken van sijn goedertieren-
heyt / dat hy u die soo lichtelijck
heeft vergheben / alsoft hy die niet
ghesien en hadde / soo haest als ghy
hem daer af met liefde hebt ver-

184 Den Bloedigen Bruydegom
giffenisse ghebeden/ recht u mep-
ninghe van nu doozraen alle uwre
woercken / maer naementlyck dit
ghebedt / te gaen doen alleen om
hem te behaeghen / soo ghy geleert
zijt inde bereydinghe vooz d'eerste
Meditatie. fol. 4.

HISTORIE.

Tweede deel der Meditatie.

NMer den tweeden bitterē val
die uwen verniependen Sa-
lighmaecker (mijn ziele) gheballen
was aen die poorte ludiclaria ghe-
noemt / soo hebben die wyede beu-
len weder uwen Salighmaecker
met veel slaegen ende stooten doen
op-staen / ende het Crupsce weder-
om doen hernemen / dat hy dooz-
cranchheydt ende swackheydt des
lichams hadde laten vallen / waer
mede hy voek gheballen was /
welck Crups hy nochtans met
den wille audeur om-heisde. We-
sende dan weder opghe staen / ende
in desen droeben wegh nu woorde-
rende ende vermeerderende sijn
liefde hoe hy naerder het eynde
quam /

devrouwē aensprekēde 13. stat. 201
quam / al vercranchte syn ghebe-
nedijdt lichaem lancks te meer/
soo heeft hy daer een deel vrou-
wen ghesien die door die groote
mismaeckheyt / moepheyt / schan-
de ende cleynigheyt / diemen on-
sen Saltghmaker aen-dede / be-
weeght wesende tot compassie en
medelijden / seer bitterlijck schrep-
den. Men wie onsen Verlosser sep-
de: Luc 23 Dochters van Ierusalem
en wilt over my niet weenen maer
over u, ende over u kinderen. Most
hy sepde: En weent niet / al oft
ghy meynde dat ick dese bittere
doodt teghen mijnen danck ginck
lijden; Neen/want ick my ghelwil-
lich gaen op-offeren ter glozie van
mijnen Vader/ende om alle de son-
den der wereldt: maer weent om
u selven ende om u kinderen/want
indien dit gheschiedt in een green
hout / wat salder gheschieden in
eenen dazren stock?

Consideratie oft over-legginghe
van dit mysterie.

Derde deel vande Meditatie.

A Enmerckt ghy niet wyt dese
Historie (mijn ziele) de groote
vzuchten die den mensch ver-
crijcht die hem geerne becommert
met het lijden / ende met de passie
Christi te aensien? Want ten eer-
sten dese goede vrouwen die mo-
ghelijck maer wyt curienscheydt en
quamen die executie van onsen
Salighmaker aensien / wierden
terstont met een bewegelijcke na-
tuerlijcke compassie tot hem be-
roert / hen dunckende onredelijck
te wesen een mensch soo te tracte-
ren. Den Heere siende die goede
dispositie / spreekte aen ende on-
derwijste vande onbolmaeckte
bewegelijckhejdt die sy hadden /
ende tooghde hun de materie om
een beter te hebben. Hier mede niet
te vreden wesende / gheeft hen die
schoone leeringhe van dese weech-
baere comparatie; Indien al dit
gheschiedt in het groen hout / wat

salder

de vrouwē aensprekēde. 13. Nat. 203

salder geschieden in't droogh hout.
Want dit is de natuere bande
Goddelijche goetheydt / dat sy eerst
den mensch is vermaenende oft
door eeuighe onberwachte middel/
brenghende tot een insien van sy-
selben / van sijn perijckel / van dat
toecomende leven / oft van iet an-
ders daer Godt weet dat hy meest
sal door beweeght worden. Indien
den mensch hem dan / volghende
dese gratie / tot Godt keert / ter-
stont comt hem Godt met een
niewwe meerdere gratie te ont-
moeten / de welcke / indien hy ghe-
noech doet / terstont sal hem een
andere werffche geschoncken wor-
den / t'elckens hem met meerder
licht / hulpe ende liefde bedwergende
om Godt beter te dienen ende te
beminnen / ende dat alle die tijden
van sijn leven lanck / want Godt
eenen gheduerighen in-bloet is /
waeren wy maer alleene altoos
bereedt om t'ontfangen : Daerom
sepde God den Heere: Zach. 1. Con-
vertimini ad me, & ego convertar
ad vos. Keert u lieben tot my / ende

ick sal mi tot u lieden keeren. En
 soo gheschiedet oock dat hoe de
 ziele haer min tot Godt ende tot
 die straelen des hemels comt te
 keeren / hoe verblinder / couder / lic-
 haemelijcher / ja beestelijcher dat
 sy wordt. Ende daer door valt sy
 van d'een sonde in d'ander / vande
 cleyne in een meerder / vande mid-
 delbare in groote / ende vande da-
 ghelijcksche inde doodelijcke / ende
 dat alleen om dat sy die eerste ver-
 maninghe versuynt heeft van
 haer tot Godt te keeren / ende om
 dat sy dat eenpaerlijck noch ver-
 suynt.

Goet propoost wt berouw. Ver-
 weckinge vanden wille.

Vierde deel der Meditatie.

Dit is so mijn ziele / dat al ons
 welbaert comt van ons tot
 Godt te keeren / ende met hem
 becommert te wesen / verlaetende
 de creaturen ; ende ter contrarien
 al ons verlies en comt niebers
 elders wt / dan door ons herten
 ende sinnen te keeren tot de crea-
 turen |

de vrouwe aensgredede. 13. stat. 205
turen; welck al en konnen wy
inden eersten niet verstaen / epla-
ren / wy comen't daer nae soo dier
te becoopen ende te gheboelen / hoe
waer dat dese woorden Gods zijn /
daer hy seide: Ieremias 2. Scito &
vide quia malum & amarum est re-
liquisse te Dominum Deum tuum.
Weet ende siet dat het quaet ende
bitter is uwen Heere uwen Godt
verlaeten te hebben / ende ghekeert
te wesen tot die armen schepselen /
die onsen hongher niet versaedden
en connen / maer meer tergen; die
onsen dorst niet en blusschen / maer
meer ontsteken. Wat hebben wy
inden wegh van Egypten / ick seg-
ghe / vande werelddt / andersghe-
bonden dan trouble wateren / on-
lustigh ende stinckende / die in on-
se ziele veel stecken hebben aen-
ghezocht / ons sinnen aen de crea-
turen met lust ghehecht / ons be-
gheerlijckheyt daer aen ghecleeft /
ons toornigheddt ontsteken teghen
die ons de selve hebben willen be-
letten / ons hope / vreesse / droef heydt
ende blijdschap vande eeuwighen

206 Den Bloedigen Bruydegom
dinghen laeten op de aertsche sijn-
ken/ons verstant verduyfster/ons
memorie verstroydt / onsen wille
neder- gheboghen / ons reden heel
creupel ghemaect / ende hincken-
de naer die eyghen liefde / ende on-
sen armen gheest soo diep ghedan-
ghen / ende ghepuzzamiseert van
die sinnelijckheydt / dat hy bycans
niet en derft eens kermen oft cla-
ghen! Och armen staet! o desola-
te ghesteltemisse! hoe dier becoopt
nu die ziele dat eerste ongetrouwe
afwijcken / ende wederstaen van
de Goddelijcke gratie / naedemael
dat die gheneuchte die sy plach te
nemen in Godt / nu soo verandert
is / dat haer niet en smaecht dan
de creatueren! Welck sy noch-
tans t'eenemael moet gaen ver-
anderen / wilt sy niet onderstaen
dese dreyginge die onsen Saligh-
maecker was segghende aen die
dochters van Jerusalem: Indien
dit gheschiet in een groen hout/
wat sal't gheschieden in het dorre?
Moet den onnoselen al dit lijden
om Godt te behaghen / ende alsoo

te ho-

de vrouwe aensprekede 13: stat. 207

te komen in sijn glorie? wat sal
moeten den schuldighen doen?
Daerom mijn ziele heden indien
ghy sijne stemme hoort / en wilt u
herie niet verharden. Soo langhe
als ghy nu den tijdt hebt / ende dat
Goddelijck licht op u is straelen-
de / u vermanende ende tot hem
roepende / wilt hem ghetrouw-
lijck volghen / ende dat niet op het
slechtste / maer op het edelste: en
houdt u niet te vreden met eenighe
goet-schijnende deughden natuer-
lijck te wercken / maer volght
Godt op het edelste naer / roept de
wortelen der ondeughden uyt u /
sonder te vreden te wesen met de
bladeren oft de tacken af te trec-
ken. En doet niet ghelijck die
dochteren van Jerusalem / die te
vreden waeren met ons Heeren
uytwendigh lijden te beschrepen /
sonder te bemercken dat hun fon-
den / ende die van haere kinderen
hem dit seluen lijden verorsaeck-
ten; waerom hy hen vermaende
meer om die oorsaecke van sijn
lijden te beweenen dan sijn lijden
alleen.

208 Den Bloedigen Brnydegum
alleen. Volght mijn ziele dese lesse
nauwe / dat ghy niet alleen en
schout het gene uwen Godt groot
lijden soude aendoen / maer oock
in't minste soude mishaghen / ende
soo suldy lichtelyck alle de sieck-
ten uwer ziele ghenesen / ende we-
der af-heeren bande aerde / ende al
uwe trachten tot Godt neyghen /
maer af al u wel-vaert moet co-
men.

D E N W E C H.

CHristus comt naer den bergh
van Calvarien dooreenen wegh
van hondert een-en-sestigh treden,
ende anderhalven voet, maeckende
landt-voeten vier hondert eenen-
dertigh twee duymen, ende twee
derde deel van eenen dnym.